

קונטרס
די להסתות

יזהיר את כל בר ישראל, שישמור עצמו מלקבל
הסתות מאחד על השני, ומכל שכן שלו לא
יהיה חלק בהסתות הפרועות שקורות עכשו
בעם ישראל, שאחד אוכל את השני.

בנוי ומיסד על-פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו הגאון
הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אגיס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ומשלכ בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי
חכמינו הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובב"א

הַכְּתָבָה לְהַשִּׁיג אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה
וְכָל סֵפֶרִי אֲדַמּוּ"ר מוֹהֶר"ן מְבַרְסֵלָב זי"ע
וְסֵפֶרִי תַלְמִידָיו הַקְדוּשִׁים

* * *

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

יְבֻנָּאֵל

עִיר בְּרֶסֶלָב

גָּלִיל

* * *

בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית

מְתִיבְתָּא הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ – חֲסִידֵי בְרֶסֶלָב

.42nd st 1129

Brooklyn N.Y. 11219

* * *

מוֹסָדוֹת "הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ" חֲסִידֵי בְרֶסֶלָב בְּאֶרֶץ וּבְחוּ"ל

שַׁע"י עֲמֻתָּת "יִשְׁמַח צְדִיק - קֹהֶלֶת בְּרֶסֶלָב בְּגָלִיל"

בְּנִשְׂיאוֹת כ"ק מוֹהֶרָא"ש שְׁלִיט"א – הַצְדִּיק מִיְבֻנָּאֵל

רַח' רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֵלָב 1, ת.ד. 421 יְבֻנָּאֵל, 15225

טֶלְפוֹן רַב קוֹי: 04-6708356 – פֶּקֶס: 04-6708359

E-Mail: info@breslevcity.co.il

Web site: www.breslevcity.co.il

breslevcity.co.il
הַר | שְׂדֵה | בֵּית

קונטרס

די להסתות

א.

בני ובנותי היקרים! מאד מאד אני מבקש אתכם, שתשמרו מאד לא לקבל שום הסתות על שום בר ישראל, יהיה איך שיהיה, ויהיה מה שיהיה, אין שום הצדקה להסית אחד על השני. הרי כל עם ישראל הם בני הקדוש-ברוך-הוא, כמו שכתוב (דברים יד, א): "בנים אתם לה'י"ה אלקיכם לא תתגדדו" וגו', ודרשו על זה חכמינו הקדושים (יבמות יג): לא תעשו אגדות אגדות, וזה הדבר הכי דוחה, שאחד נפרד מהשני, ומחפש ומחטט את העוונות של הזולת, וגורם למחלוקת ומריבות, עד שמתירים את הדם של הזולת, רחמנא לישזבן, בשעה שפלנו כל עם ישראל צריכים רחמי שמים בכל יום, בכל שעה ובכל רגע, כי עם ישראל הם

כְּמוֹ כְּבִשָּׁה אַחַת בֵּין שְׁבָעִים זָאֲבִים, כִּי כָּל אַמּוֹת
הָעוֹלָם שׁוֹנְאִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וְלֹא צְרִיכִים לַחֲיוֹת
בְּאַשְׁלִיּוֹת, שָׂאם נִדְמָה עֲצָמָנוּ אֲלֵיהֶם, הֵם יִרְחֲמוּ
עָלֵינוּ, זֶה אִף פַּעַם לֹא יִקְרָה. וְלָכֵן עָלֵינוּ לִזְכּוֹר,
שְׁכָלֵל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל גִּמְצָאִים בְּאַנְיָה אַחַת הַשְּׁטָה
עַל יָם סוּעַר, וְהִרְוּחוֹת הָעֲזוֹת רוֹצִים רַק לְהַטְבִּיעַ
אֶת כָּל הָאַנְיָה, וְלָכֵן כָּלֵל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁנִמְצָאִים
בְּאוֹתָהּ אַנְיָה, צְרִיכִים לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד,
וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמַר חֲזַק, וּכְבָּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא נִצְבִּים): בְּנִהֵג שְׁבָעוֹלָם, אִם נוּטֵל
אַדָּם אֲגִדָּה שֶׁל קָנִים, שָׂמָא יָכוֹל לְשַׁבְּרָם בְּבֵת
אַחַת, וְאֵלּוּ נוּטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוּ תִינּוֹק מִשְׁבָּרָן;
וְכֵן אַתָּה מוֹצֵא שָׂאִין יִשְׂרָאֵל גִּגְאָלִין עַד שִׁיְהִי כָּלֵן
אֲגִדָּה אַחַת. וְלָכֵן אִם כָּלֵל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יַחֲזִיקוּ
אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, שׁוּם אָמָה וְלִשׁוֹן לֹא יוּכְלוּ לָנוּ.
וּכְבָּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּתוּבוֹת סו:): אֲשֶׁרִיכֶם
יִשְׂרָאֵל, בְּזִמָּן שְׁעוֹשִׁין רְצוֹנוֹ שֶׁל מְקוֹם, אֵין כָּל
אָמָה וְלִשׁוֹן שׁוֹלֵטֶת בָּהֶם, וּבְזִמָּן שָׂאִין עוֹשִׁין רְצוֹנוֹ
שֶׁל מְקוֹם, מוֹסְרֵן בְּיַד אָמָה שְׁפֵלָה, וְלֹא בְּיַד אָמָה
שְׁפֵלָה, אֲלֹא בְּיַד בְּהִמְתָּן שֶׁל אָמָה שְׁפֵלָה. וְכִמוֹ
שְׂרָאִינוּ בְּמִלְחַמַּת הָעוֹלָם, שְׁעִבְרָה עַל עַם יִשְׂרָאֵל
שׁוֹאָה, וְכָל אַמּוֹת הָעוֹלָם הַשְּׁפֵלִים וְהַנְּבִזִּים

התעללו בנשמות ישראל, והשפילו אותם באפן
הכי ירוד, והכל היה מפני שלא היתה אחדות
ביניהם.

ועקר האחדות זה על-ידי האמונה הפשוטה
בו יתברך, כי אם עם ישראל יתחזקו באמונה
בהקדוש-ברוך-הוא, לידע להודיע ולהודע שהוא
מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט,
אז שום אמה ולשון לא יוכלו להם. ולכן אשרי מי
שחזק בנקדה זאת להתאחד יחד עם כלל נשמות
ישראל, וישמר מאד מאד לא לקבל שום הסתות
על הזולת, ומכל שכן שהוא לא יהיה מסית על
הזולת, כי כל הגליות שאנחנו סובלים, זה רק מפני
שלא מתאחדים יחד, וכל אחד חושב שהזולת
הולך בדרך הלא נכונה, ועל-ידי-זה מתירים
לעצמם לשנא את הזולת ולזלזל בו, עד שההסתות
הפרועות מכניסות בלב האדם שנאה כלפי הזולת,
שזהו העוין הכי חמור, כי כך אמרו חכמינו
הקדושים (יומא ט): מקדש ראשון מפני מה חרב?
מפני שלשה דברים שהיו בו: עבודה זרה, וגלוי
עריות, ושפיכות דמים וכו', אבל מקדש שני שהיו
עוסקין בתורה ובמצוות ובגמילות חסדים, מפני

מה חרב? מפני שהיתה בו שנאת חנם, ללמדך, ששקולה שנאת חנם כנגד שלש עבירות: עבודה זרה, גלוי עריות ושפיכות דמים; רואים מזה אל מה מביאה שנאת חנם והסתות פרועות אחד על השני, עד שזה החרیب את בית-המקדש, והגלה את עם ישראל זה אלפים שנה.

ולכן הגיע הזמן שעם ישראל יתאחדו יחד באחדות אחת. ועקר האחדות זה על-ידי האמונה הקדושה, להאמין בו יתברך, שהוא מנהיג את עולמו בהשגחה נוראה ונפלאה מאד, וכל מה שהקדוש-ברוך-הוא רוצה מאתנו — שנחזיק את עצמנו ביחד, ואיש את רעהו לאמרו חזק, וכך אמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה צח, סימן ב'): נעשו בני ישראל אגדה אחת, התקינו עצמכם לגאולה, כי הגאולה תלויה רק בשעם ישראל יתאחדו יחד, וכל זמן ששורה שנאת חנם בין אחד להשני, הוא מעכב את הגאולה.

ולכן, בני ובנותי היקרים! ראו שמצדכם לא יהיה עכוב הגאולה, אתם תעשו כל מה שבצדכם לאהב את כל בר ישראל, ולקרב את כלם, כי

נשמות ישראל הם אחדות אחת, ואי אפשר
להפריד ביניהם, כי כלל נשמות ישראל הם חלק
אלוהי ממעל ממש, וככל שייכבדו אחד את השני,
כן יאיר עליהם אורו יתברך בגלוי רב ונפלא מאד,
ונזכה להגאל גאלת עולם.

ב.

בני ובנותי היקרים! שמרו מאד מהסתות
הפרועות שקורות עכשו בין נשמות ישראל, כי
מאריך הגלות שאנחנו נמצאים, אחד מאשים את
השני שהוא חייב בכל הצרות שקורות בעולם,
ומזה בא, שאחד מסית נגד השני, בשעה שאף
אחד אינו שם לב, שאמות העולם שונאים את עם
ישראל בתכלית השנאה, כמאמר ו"ל (שבת פט):
מאי הר סיני? הר שירדה שנאה לאמות העולם על
עם עולם; כי מיום שקבלו עם ישראל את התורה,
שמזככת את נשמות ישראל, אמות העולם מקנאות
בעם ישראל, ושונאות אותו בתכלית השנאה, ולכן
לא יועיל שום דבר להתחנף אליהם, כי השנאה
שבהם מעבירה אותם על דעתם, ועם ישראל אף
פעם אינם יכולים להתערב בין אמות העולם,

כַּמֶּאֱמָרָם ו"ל (מוֹעֵד קָטָן טז:): מָה כּוֹשֵׁי מִשְׁנָה
 בְּעוּרוֹ, אִף יִשְׂרָאֵל מִשְׁנִין בְּמַעֲשֵׂיהֶן מִכָּל הָאֲמוֹת;
 וְלָכֵן הִגִּיעַ הַזְמַן, שְׁבִנֵי יִשְׂרָאֵל יִתְאַחֲדוּ יַחַד, וַיַּחֲזִרוּ
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וַיִּקְבְּלוּ עָלֵיהֶם אֶת
 חֻקֵּי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִזּוֹ אֲמוֹת הָעוֹלָם לֹא יוּכְלוּ
 לְשַׁלֵּט עָלֵינוּ, כַּמֶּאֱמָרָם ו"ל (עֲבוּדָה זָרָה ה.): לֹא
 קִבְּלוּ יִשְׂרָאֵל אֶת הַתּוֹרָה, אֲלֵא כְּדֵי שְׁלֹא תִּהְיֶה אֲמָה
 וְלִשׁוֹן שׁוֹלֵטת בָּהֶם, וְלָכֵן כָּל הַצָּרוֹת וְהִיסּוּרִים
 שֶׁעָם יִשְׂרָאֵל סוּבְלִים מֵאֲמוֹת הָעוֹלָם, זֶה רַק מִחֲמַת
 שְׁמִזְלֻזִּים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
 שְׁבָכַל דּוֹר וָדוֹר קָמִים מִיָּנִים, כּוֹפְרִים וְאֶפִּיקוֹרְסִים,
 הַמְזִלְזִלִּים בְּהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּבְכָל הַקְּדוּשׁ לְעַם
 יִשְׂרָאֵל, וּמְסִיתִים וּמְדִיחִים אֶחָד נֶגֶד הַשָּׁנִי, וְאִזּוֹ
 כָּלֶם סוּבְלִים, כִּי גַם אֵלֵינוּ הַמְסִיתִים נֶגֶד הַתּוֹרָה
 וְהַמְצוּוֹת, וְנֶגֶד הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, גַּם הֵם סוּבְלִים
 מֵאֲמוֹת הָעוֹלָם, כִּי גַם אוֹתָן אֲמוֹת הָעוֹלָם לֹא
 יְכוּלִים לְסַבֵּל, וְהֵם חַיִּים בְּדַמְיוֹן כְּאֵלֵינוּ אֲמוֹת
 הָעוֹלָם שׁוֹנְאוֹת רַק אֶת אֵלֵינוּ הַשּׁוֹמְרִים אֶת הַתּוֹרָה
 וְהַמְצוּוֹת, וְהֵם שׁוֹכְחִים שְׁבַעַת הַשּׁוֹאָה, כָּל אֵלֵינוּ
 שֶׁהִתְדַמּוּ עֲצָמָם לְאֲמוֹת הָעוֹלָם, אוֹתָם לְקַחוּ
 הָרִאשׁוֹנִים לְתֵאֵי הַגִּזּוֹ וּלְהַרְיָגָה בְּמִיתוֹת מִשְׁנֹת.

וְלָכֵן הִגִּיעַ הַזְמָן, שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יִפְסִיקוּ לְהִסִּית
אֶחָד נֶגֶד הַשָּׁנִי, וְאִז תֵּרְאוּ אֵיךְ שִׁיפֹל פָּחַד עַל
אֲמוֹת הָעוֹלָם מִפְּנֵי עַם יִשְׂרָאֵל.

וְזָכְרוּ הַיֵּטִב, בְּנֵי וּבָנוֹתֵי הַיְּקָרִים! שְׁכָל הַגָּלוּת
שֶׁאֲנִיחָנוּ סוֹבְלִים, זֶה רַק מַחֲמַת הַשְּׁנָאָת חֲנָם שֶׁאֶחָד
שׁוֹנֵא אֶת הַשָּׁנִי, וְזֶה דָּבָר שְׁאִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר כָּלֵל,
אֵיךְ יְהוּדִים שֶׁשׁוֹמְרִים תּוֹרָה וּמִצְוֹת, וְלוֹמְדִים אֶת
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּמְקִימִים אֶת כָּל הַמִּצְוֹת בְּהַדְּוֹר
רַב, שֶׁיִּשְׁנָאוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, מִפְּנֵי שֶׁהוּא לֹא שִׁיף
לְהַמְּפִלָּה שְׁלוֹ, אוֹ אֵינוּ מֵאֲמִין בְּרַבִּי שְׁלוֹ, אוֹ לֹא
הוֹלֵךְ בְּהַדְּרָף שְׁלוֹ, וְאִם בְּאֲרָזִים נִפְלָה שְׁלֵהֶבֶת, מֶה
יֹאמְרוּ אֲזוּבֵי הַקִּיר, מֶה כָּבֹד רוֹצִים מֵאֵלּוּ שְׁלִגְמֵרִי
רְחוּקִים מְקִיָּים הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת, לָמָּה שֶׁהֵם לֹא
יִסִּיתוּ הַשָּׁכֶם וְהָעֶרֶב נֶגֶד יְהוּדִים חֲרָדִים הַשׁוֹמְרִים
אֶת הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת. וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁאֵין לוֹ שׁוֹם
שְׂכִיכוֹת לְשׁוֹם הַסִּתּוֹת עַל אֵיזָה בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְיודֵעַ
וְעַד, אֲשֶׁר כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל הוּא חֶלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל,
וְהוּא חָשׁוּב אֲצֵל הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, וְצִרִיכִים
תָּמִיד לְלַמֵּד זְכוּת עַל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְלִהְיוֹת תְּדִל
לְהִתְאַחַד עִמּוֹ יַחַד, וְלִהְיוֹת זִירוֹ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה אֵלָיו
יְתִבְרֶךְ, כִּי עַם יִשְׂרָאֵל עֲרָבִים אֶחָד לְהַשָּׁנִי, וְאָמְרוּ

חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה, פרק כח): אמר להם הקדוש-ברוך-הוא לישראל, בני, אהובי! מה אני מבקש מכם? אלא שתהיו אוהבים זה את זה, ותהיו מכבדים זה את זה.

ולכן, בני ובנותי היקרים! תכניסו את זה היטב בלבכם, שההסתות הפרועות שמסיתים אחד נגד השני, זה מה שגורם את הגלות הארוך המר, כי מזמן היינו יכולים כבר להגאל בגאולה שלמה, אם לא היו מסיתים אחד נגד השני, אלא היו עוזרים אחד להשני, כי אין עוד יפי כמו העזרה שאחד עוזר להשני, וזה סימן שהוא בר ישראל טהור, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ביצה לב): כל המרחם על הבריות, בידוע שהוא מזרעו של אברהם אבינו, וכל מי שאינו מרחם על הבריות, בידוע שאינו מזרעו של אברהם אבינו, כי אברהם אבינו מסר את נפשו לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך, ואחד את כל אלו שהאמינו בו יתברך, והוריד את השכינה בעולם, על-ידי שהרגיל בפה כל אחד שיידבר תמיד ממנו יתברך, כמאמרם ז"ל (סוטה י): הקריא אברהם שמו של הקדוש-ברוך-הוא בפה כל עובר ושב, וזה מה

שאחד את נשמות ישראל יחד. ולכן אשרי מי
 שמרגיל את עצמו תמיד לדבר ממנו יתברך,
 ומקרב את כלל נשמות ישראל אליו יתברך, ואינו
 מקבל שום הסתות פרועות מאחד להשני, כי זו
 עבודת הסמ"ך-מ"ם והסטרא אחרא והטמאה —
 להסית אחד נגד השני, כי כל הכח של הרע, הוא
 "הפרד ומשל", כי אם היו מאחדים יחד, היו
 ממשיכים על עצמם רחמנותו יתברך. ואמרו
 חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה, פרק יח):
 רחמיו של הקדוש-ברוך-הוא מרבים על ישראל
 לעולם, בין על הרשעים שבהן, ובין על הצדיקים
 שבהן, כי הוא יתברך אב הרחמן, המרחם על כלל
 נשמות ישראל שהם בניו.

ולכן, בני ובנותי היקרים! תרגילו את עצמכם
 גם-כן לדון את כלם לכף זכות, ולקרבים אליו
 יתברך, ואיש יכבד את זולתו, ותברחו מכל מיני
 הסתות פרועות, ואז תראו אילו נסים נגלים יעשה
 עמכם הקדוש-ברוך-הוא, העקר שלא יהיה לכם
 אף פעם חלק בהסתות אחד נגד השני.

ג.

בְּנֵי וּבָנוּתֵי הַיְקָרִים! דַּעוּ לָכֶם, שְׂכָל הַגָּלוּת
 שְׁאַנְחֵנוּ סוּבְלִים, זֶה רַק מִפְּנֵי הַסְּתוֹת שְׁאַחַד מִסִּית
 נֶגֶד הַזּוּלָּת, כִּי אֵין עוֹד דָּבָר מִגִּנָּה כָּמוֹ מִדַּת
 הַשְּׁנֵאָה, שְׁאַחַד שׁוֹנָא אֶת הַזּוּלָּת, עַד כְּדֵי כֶּף
 שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יוֹמָא ט:): שְׁקוּלָה שְׁנֵאֵת
 חֲנָם כְּנֶגֶד שְׁלוֹשׁ עֲבֵרוֹת: עֲבוּדָה זָרָה, גְּלוּי עֲרִירוֹת,
 וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים; שְׁאַלוּ הֵן הָעֲבֵרוֹת הֵכִי חֲמוּרוֹת.
 וְצָרִיכִים לְמָסַר אֶת נַפְשׁוֹ לֹא לַעֲבֹר עָלֶיהֶן, עִם כָּל
 זֹאת שְׁנֵאֵת חֲנָם יוֹתֵר חֲמוּרָה מֵהֶן. וְלָכֵן רְאוּ שְׁאַף
 פַּעַם לֹא יִהְיֶה לָכֶם חֶלֶק בַּהַסְּתוֹת — לְהַסִּית אָחַד
 נֶגֶד הַשְּׁנִי, כִּי סוֹף כָּל סוֹף כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הֵם
 בְּנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְצָרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּל אָחַד
 לְכַף זְכוּת, וְרוּאִים אֵיךְ שְׁהַסֵּם "דִּין-מ"ם מִסִּית וּמִדִּיחַ
 אֶת כָּל אָחַד נֶגֶד הַזּוּלָּת, וְאֵת הַתּוֹפְעָה הַזֹּאת עָלֵינוּ
 לַעֲקֹר מֵעֲצָמֵנוּ, כִּי מִי שְׁמִסִּית וּמִדִּיחַ נֶגֶד הַשְּׁנִי,
 מֵרָאָה שֵׁישׁ לוֹ מִדּוֹת מְשַׁחֲתוֹת, וְהוּא אָדָם מְסֻכָּן,
 וּמָה גַם שֶׁהוּא חוֹלָה בְּנַפְשׁוֹ, כִּי כָּלֵל נִשְׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל הֵם אָחַד בְּאַחֲדוֹת עֲמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּבִרְגַע
 שְׁמִסִּיתִים וּמִדִּיחִים נֶגֶד נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, צָרִיכִים
 לְדַעַת שְׁמִסִּיתִים נֶגֶד הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְכָל

הדורות גרועים שפאמות אנטישמים ארורים,
הסיתו תמיד נגד עם ישראל ונגד כל הקדוש לעם
ישראל. ולכן אני מאד מבקש אתכם, לבל תהיו
אחד מהם, כי ברגע שאדם מסית ומדיח נגד
נשמות ישראל ונגד כל הקדוש לעם ישראל, ונגד
התורה והמצוות, הוא בכלל אנטישמי, ואינו שיך
לכלל ישראל, כי ברגע שאדם מסית ומדיח נגד עם
ישראל, הוא מראה שאינו שיך לעם ישראל,
ובאיזה מקום הוא בא ממשפחה שהתבוללו. ולכן
צריכים מאד מאד לשמר לא להסית אחד נגד
השני, יהיה איך שיהיה, כי כלל נשמות ישראל
מלאים מצוות פרמון, כמאמרם ז"ל (ברכות נו.): על
הפסוק (שיר השירים ד, ג): "כפלה הרמון רקתך",
מאי רקתך? אפלו ריקנין שבך מלאים מצוות
פרמון; ואמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מד.):
ישראל, אף-על-פי שחטא — ישראל הוא; ובזה
שיקרבו אותו, וידונו אותו לכף זכות, יכולים
להחזירו בתשובה שלמה, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל
(לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפב) על הפסוק (תהלים לו,
י): "ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו
ואיננו", אם תחפש ותבקש ותמצא עוד מעט טוב
שיש אפלו ברשע גמור, אזי תראה שהוא כבר אינו

רשע, כי מאחר שיש עדין אצלו עוד מעט טוב, ואז "והתבוננת על מקומו ואיננו", הוא כבר לא אותו אדם, כי אם מוצאים את הטוב אצל נשמות ישראל, מוצאים את הקדוש-ברוך-הוא בו, פמוכא (לקוטי-הלכות, השקמת הבקר, הלכה א'); כי הטוב שנמצא בכל בר ישראל זה הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, כמו שכתוב (תהלים קמה, ט): "טוב ה' ה' לכל".

ולכן אני מאד מבקש אתכם, בני ובנותי היקרים! שתמיד תדונו את הזולת לכף זכות, ותשתדלו למצא אצל כלם רק את הטוב שבהם, ותשמרו מאד מאד מאלו המסיתים ומדיחים יומם ולילה נגד הקדוש-ברוך-הוא, ונגד כל הקדוש לעם ישראל, כי הם אינם יהודים כלל, השרש שלהם בא מאמות העולם אנטישמיים, ואף שהם לא רוצים לשמע את זה — זו מציאות! כי בר ישראל הדבוק באין סוף ברוך הוא, ומקים את מצוותיו תברך, ולומד תורה הקדושה, הוא תמיד מחפש ומבקש את הטוב של כל בר ישראל, וירון אחר שלום, שהוא שמו של הקדוש-ברוך-הוא, כמאמרם ז"ל (שבת י.): שמו של הקדוש-ברוך-הוא

שלום. וצריך שתדעו, בני ובנותי היקרים! ששלום
 הוא לשון שלמות, צריכים תמיד לראות שעם
 ישראל יחזיקו בשלמות, ומה זו השלמות? אם
 מקימים את מצוותיו יתברך, שאין עוד טוב מזה.
 ולכן אם אחד מחזק ומעודד ומשמח את הזולת,
 שיזכה לקים את מצוותיו יתברך, זה סימן שהוא
 מחפש את השלום האמתי, אבל אם הוא קל
 שבקלים ופזרן על לגמרי, ועוד מסית ומדיח נגד
 הזולת, צריכים לדעת ששרשו אינו מבר ישראל,
 אלא אבות אבותיו התבוללו בין גרועים שבאמות,
 ועכשו זה מתגלה בו, כי יהודי טהור אף פעם לא
 יסית נגדו יתברך, ונגד התורה והמצוות, ונגד כל
 הקדוש לעם ישראל, ולא יעשה פרוידים בין
 נשמות ישראל. כי עם ישראל מאד מאד חשובים
 וחביבים אצלו יתברך, כמאמרם ו"ל (אבות, פרק ג'):
 חביבין ישראל, שנקראים בנים למקום; ואמרו
 (חלין צא): חביבין ישראל לפני הקדוש-ברוך-הוא
 יותר ממלאכי השרת; ולכן אשרי מי שתמיד מוצא
 זכות אצל נשמות ישראל, ומקרבם אל התורה
 וקיום מצוות מעשיות, ומשבח ומפאר אותם. וכך
 אמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה, פרשה ב', סימן
 ה'): משל לאחד, שהיה יושב ועושה עטרה למלך,

וְעַבְרָא אֶחָד עָלָיו, אָמַר לוֹ: מָה אַתָּה עוֹשֶׂה? אָמַר לוֹ: אָנִי עוֹשֶׂה עֵטְרָה לְמֶלֶךְ. אָמַר לוֹ: כָּל שְׂאֵתָה יְכוּל לְקַבֵּעַ בָּהּ אַבְנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת קָבַע, וּמְרַגְדִּין קָבַע, מְרַגְלִיּוֹת קָבַע, לָמָּה? שְׂעֵתִיד לָנֶתֶן בְּרֹאשׁוֹ שֶׁל מֶלֶךְ. כֵּן אָמַר לוֹ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לַמֶּשֶׁה: כָּל מָה שְׂאֵתָה יְכוּל לְשַׁבֵּחַ אֶת יִשְׂרָאֵל — שַׁבַּח, לְגַדְלָן וּלְפָאָרָן — פֶּאֶר, לָמָּה? שְׂאִנִּי עֵתִיד לְהִתְפָּאֵר בָּהֶם, שְׂנֵאֲמַר (יִשְׁעִיָּה מֵט, ג): "וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אַתָּה, יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר"; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂתַּמִּיד עוֹסֵק לְמַצֵּא רַק אֶת הַטּוֹב שֶׁבְּכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּמְקַרְבֵּם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמְכַנִּים בָּהֶם חֶשֶׁק לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וּלְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ.

ד.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים! לְאַחֲרוֹנָה נַעֲשֶׂתָה אָפְנָה, שֶׁכָּל מִי שֶׁיְכוּל יוֹתֵר לְהִסִּית נִגְדַּע עִם יִשְׂרָאֵל, הוּא יוֹתֵר חָשׁוּב, וְחוֹשֵׁב שֶׁבָּזָה יִגְדֵּל יוֹתֵר, וְהוּא שׁוֹכַח, שֶׁבָּזָה הוּא מֵרָאָה שֶׁהוּא אֲנִטִּישְׁמִי מֵהַסּוּג הַגְּרוּעַ בְּיוֹתֵר, כִּי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הֵן חֶלֶק אֱלֹוֶק מִמַּעַל מִמַּשׁ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁעוֹזֵר לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פִּנְחֹמָא וְיָחִי): כָּל הַמְּבָרֵךְ

את ישראל, כאלו מברך את השכינה. ואמרו (שם):
 כל העוזר את ישראל, כאלו עוזר את השכינה; כי
 שכינת עזו יתברך שורה בתוך כל בר ישראל, כמו
 שכתוב (ויקרא טז, טז): "השכן אתם בתוך טמאתם",
 כי כל בר ישראל הוא כסא לשכינת עזו יתברך,
 ולכן מי שעוזר ומשבח את נשמות ישראל, הוא
 עוזר ומשבח את הקדוש-ברוך-הוא; ולכן אשרי
 מי שבורח מהמדה המגנה הזו של שנאה והסתה
 פרוצה על כל הקדוש לעם ישראל, כי בזה הוא
 מראה שהוא שונא את עצמו, כי מי ששונא את
 הזולת, הוא מלא פגמים, והוא משחת
 שבמשחתים, ושונא את עצמו, ולכן הוא מוציא
 את השנאה על הזולת. וזה רואים אצל אמות
 העולם, שהם בדרך כלל אכזריים, ולכן הם
 שונאים ומסיתים תמיד נגד נשמות ישראל. וכן כל
 אחד שאוכל טרפות ונבלות, הוא נעשה מזהם,
 ותמיד מדבר נגד כל הקדוש לעם ישראל. וכמו
 שאמרו חכמינו הקדושים (שבת קנא:): מפני מה
 אמות העולם מזהמים? מפני שאוכלים שקצים
 ורמשים.

ולכן, בני ובנותי היקרים! תשתדלו תמיד רק

לחפש ולבקש ולמצא את הטוב שיש בכל בר
 ישראל, שבזה תתעלו בתכלית העליה, ואין לתאר
 ואין לשער מעלת בר ישראל, שזוכה להגביה
 ולרומם את נשמות ישראל. ואמרו חכמינו
 הקדושים (פסיקתא רבתי): אמר הקדוש-ברוך-הוא
 למשה, כל מה שאתה יכול לרומם אמה זו —
 רוממה, שפאלו לי אתה רומם. ולכן בזה שאדם
 רק מחפש את הטוב והיפי שבנשמות ישראל,
 נתגלה אליו מלך הכבוד בעצמו, ומראה שנשמתו
 היא נשמה טהורה, והוא יהודי טהור דור אחר דור
 עד עמדו על הר סיני לקבל את התורה, מה שאין
 כן כל אלו המסיתים ומדיחים נגד נשמות ישראל
 הפשרים, ונגד התורה והמצוות, ונגד כל הקדוש
 לעם ישראל, הם מגלים שהם כלל אינם שייכים אל
 עם ישראל, ובמשך הדורות אבותיהם ואבות
 אבותיהם התבוללו בין גוים גרועים. ולכן אשרי
 מי שזזהר מאד לא להתחבר אל מסיתים ומדיחים,
 המדברים יומם ולילה נגד התורה והמצוות, ונגד
 כל הקדוש לעם ישראל, שבזה מראים שהם
 אנטישמיים ארורים, ושרשם מגרועים שבאמות,
 כי לא ימלט מי שמדבר נגד התורה והמצוות, ונגד
 כל הקדוש לעם ישראל, ששרשו יהיה מגרועים

שפאמות, כי יהודי טהור אף פעם לא יסית וידיח
נגד התורה והמצוות, ונגד כל הקדוש לעם ישראל,
ומכל שכן שלא ידבר נגד צדיק הדבוק בו יתברך,
וברגע שאדם מזלזל בנשמות ישראל ובנשמות
הצדיקים, מגלה איה שהוא מאד פגום, ומנח
בנוקבא דתהומא רבה, וצריכים להתרחק ממנו, כי
כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן מג):
ההבל פה של הרשע מאד מסכן, והוא מוליד גאוף
בהשומע דבריו, ומנאוף בא אחר-כך בפירות
ואפיקורסות; אשרי מי שזוכה לדון לכף זכות את
כל בר ישראל, ומחפש ומבקש רק את השלום
ביניהם, שאז השכינה שורה אצלו בקביעות,
ובמקום שהשכינה מצויה — שם הברכה מצויה,
אשרי לו בזה ואשרי לו בבא!

תפלה נוראה ונפלאה לזכות לדון את עצמו
ואת אחרים תמיד לכף זכות.

(לקוטי תפלות, תפלה צ')

רבנו של עולם, חפץ חסד, מלא רחמים, הצופה לרשע
וחפץ בהצדקו, הן את כל אדם לכף זכות תמיד,
רב חסד ומרבה להיטיב, המנחג עולמו בחסד ובריותיו

ברחמים, עזרני וזכני ללכת בחדרך האמת, באפן שאזכה גם עתה לחפש ולבקש ולמצא בי זכות ונקדות טובות, ולדון את עצמי לבפ זכות תמיד, באפן שאזכה לשמח את עצמי בכל עת, ולהכנס בכפ זכות באמת. ולזכות עלידייזה לתשובה שלמה באמת, ולחתפלל עלידייזה בכונה גדולה בחיות ובחתלהבות ובשמחה רבה ובחדרה גדולה ועצומה. ואזכה לקום באמת מקרא שבתוב: "אזמרה לאלקי בעודי".

רבונו של עולם, אתה יודע שאין לי שום חיות וכח ותקנה ופתחון פה לדבר לפניך, כי אם עלידיי הדרך הקדוש והנורא והנשגב והנפלא הזה, שגלו רבותינו, זכרונם לברכה, בפסוק: "אזמרה לאלקי בעודי". כי אתה יודע את גדל עצם ורבוי קלקולי, את מרירות ומרירות כאבים אנושים של עוונותי העצומים והכבדים מאד, במהות וכמות ואיכות, אשר במעט במעט לא היתה לי תקנה, חס ושלום, כי מבפ רגל ועד ראש אין בי מתם, פצע וחבורה ומכה טרחה. אבל אתה הזהרתנו, שצריך האדם לחפש ולבקש ולמצא בעצמו נקדות טובות ולשמח את נפשו, ולבלי לפל בדתו, מפל שפן שלא ליאש את עצמו, חס ושלום, בשום אפן בעולם, עליכן עזרני וזכני והורני הדרך

לזכות לזה באמת, שאזכה בכל עת אשר ירצו להתגבר עלי, חס ושלום, עצבות ומרה שחורה, ויגזון ואנחה, עלידי עוונותי ופשעי הרבים והעצומים מאד, וירצו להחליש את דעתי ולרשל את ידי, באלו אפס תקנה, חס ושלום, שתעזרני ותושיעני בחדריך הרבים והגדולים להתגבר עליהם בכל עז ותעצומות, ולכלי לפל בדעתי בשום אפן בעולם, רק להתחזק ולהתגבר בכל הכחות לחפש ולעין ולבקש ולמצא בי זכות ונקודות טובות, שזכיתי לעשות מעודי עד היום הזה. בי באמת גם בעצם פחיתותנו ושפלותנו ובעצם רבוי פגמנו, אף-על-פי-כן חסדך גבר עלינו, וזכיתנו ברחמיה בכל עת לחטף בכל פעם אילו מצוות ומעשים טובים, וכאשר אתה מושב ומפאר ומחבב את בנסת ישראל בגלותם ושפלותם, "בפלח הרמון רקתך", אפלו פושעי ישראל מלאים מצוות רמון. ואם גם המצוות בעצמן שאנו עושין הן מלאות פסלות, פניות ומחשבות זרות ובלבולים, ועדין לא עשינו מעולם שום מצוה בשלמות, אף-על-פי-כן אי אפשר שלא יהיה בהם איזה נקודות טובות. בי בכל מצוה ומצוה שזכינו כל אחד ואחד לעשות לפעמים — הן ציצית, או תפלין, או קבלת שבתות וימים טובים, או איזו צדקה וגמילות חסד, וחרחקות ממאכלות אסורות וכו', בודאי יש בכל

מצוה ומעשה טוב איזו נקדה טובה על-כל-פנים. ועל-
ידי אלו הנקודות טובות ראוי לנו לשמח כל ימינו
לעולם, אפילו בעצם גריעותנו, מה שזכינו לגרם נחת-
רוח לפניך באילו נקודות טובות שזכינו כל ימי חיינו.
ועל-ידי-זה נזכה להכנס לכה זכות באמת, ולשמח את
נפשונו תמיד, באפן שנזכה לשוב בתשובה שלמה
באמת על-ידי-זה. כי אני מאמין באמונה שלמה, שעל-
ידי הדרך וצנור החסד הנפלא הזה, יש תקנה גם לי,
ואפילו לכל פושעי ישראל הגרועים מאד, לזכות מעתה
לתשובה שלמה באמת, ולהיות בשמחה תמיד: וזכני
ברחמיך הרבים לדון את כל בני אדם לכה זכות תמיד,
ואפילו בשאני רואה רשע גמור, אף-על-פי-כן אחפש
ואבקש עד שאמצא בו גמ-כן נקודות טובות, עד שאזכה
לדונו לכה זכות, ולהכניסו בכה זכות באמת. ולהשיבו
בתשובה שלמה באמת על-ידי-זה, רבונו של עולם,
בזכות וכח הצדיקים האמתיים המליצים טוב על ישראל
תמיד, העוסקים וטורחים בכל כחם לחפש ולהתור ולמצא
זכות וטוב בכל אחד מישראל, אפילו בהגרוע
שבגרועים, בזכותם וכחם, זכנו גמ-כן לבוא לזה באמת,
ואזכה להפיל בך מעתה ועד עולם אמן סלה.

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם:

אם אתה נמצא בסיור
בקברי צדיקים בצפון,
קפול לבקר ביבנאל עיר ברסל!
ארשותק:

בית הכנסת המרכזי
פתוח 24 שעות ביממה
תפילות במנין מנל החמה
עד חצות הלילה

בית התבשיל "אהל אברהם"
מנות חמות חינם
כל יום בין השעות
20:00-23:00

שיעורי תורה

קופת צדקה קרן הצדיק

באפשרותכם להכניס את הברכה אל בתיכם ולקבל את קופת מוסדותינו "קרן הצדיק" לפדיון נפש, אשר בכל פרוטה ופרוטה שאדם מכניס בקופה זו הוא ממתיק מעליו ומעל בני משפחתו את כל הדינים, וממשיך על עצמו ישועות מפי אל עליון.

**"כשאנשים נותנים צדקה,
על ידי זה הפירות מתברכין
והשלום בעולם"**

(ספר המידות אית צדקה סימן מ"ט)

**"לסייע לתלמידי חכמים
בזה מבטל הוראת הכולבים
והמזלות"**

(ספר המידות אות צדקה ח"ב סימן ד')

לקבלת הקופה נא ליצור קשר

בטלפון: 04-6708356

או בפקס: 04-6708359

ותוכלו לקבלה בדיוור ישיר.

סוד ה' לִירָאִיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱדָה לוֹ

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת
הַחֻטָּאִים וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לְעָלָן

*

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכָל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרִי מִי שְׂיֵאמָרֵם בְּכָל יוֹם

*

יִסְדּוּ, תְּקַנּוּ, גִּלּוּ וְצִוְהוּ לְפִרְסָמוֹ לְכָל יִשְׂרָאֵל.
רַבְּנוּ הַקְדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֲדָר הַגָּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרֵנוּ וְרַבְּנוּ

רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל־יָדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל
הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני
עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד
עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן
עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה
בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל
אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי
לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו
על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל כייחסייתי בך: ב אמרת
ליהנה אדני אתה טובתי בלעליך: ג לקדושים אשר-
בארץ המה ואדירי כל-חפצי-בם: ד ירבו עצבותם אחר
מהרו בל-אסוף נסביהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-
שפתי: ה יהנה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ו חבלים
נפלו-לי בנעמים אף-נחלת שפחה עלי: ז אברך את-יהנה
אשר יעצני אף-לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יהנה לנגדי
תמיד כי מימיני בל-אמוט: ט לבן א שמח לבי ויגל כבודי
אף-בשרי ישכן לבטח: י כי לא-תעזב נפשי לשאול לא-תתן
חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות
את-פניך נעמות בימינך נצח:

לב א לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: ב אֲשֶׁרִי־
אָדָם לֹא יִחַשֵׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי־
הַחֲרָשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמִי בְּשֹׁאֲנָתִי כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה
תִּכְבֵּד עָלַי יָדְךָ נִהַפֵּךְ לְשֹׁדִי בַחֲרִבְנִי קוֹץ סֵלָה: ה חֲטָאֹתִי
אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי לֹא־כִסִּיתִי אִמְרָתִי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה
וְאַתָּה נִשְׂאָתָ עוֹן חֲטָאֹתִי סֵלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־חָסִיד |
אֱלֹהִי לְעַת מִצָּא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים אֱלֹוִי לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה |
סֹתֵר לִי (*) מִצָּר תַּצְרֵנִי רְגִי פִלַּט תְּסוּבְּנִי סֵלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ |
וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ | כְּסוּם
כְּפֶרֶד אֵין הַבִּין בְּמַתְגַּוְרָסָן עָדִיו לְבָלוֹם בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ:
י רַבִּים מִכְּאוּבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בִּיהוָה חָסֵד יְסוּבְּנֵנוּ:
יֵא שְׁמָחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים וְהַרְגִּינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא א לְמַנְצָה מִזְמוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל־דֵּל בְּיוֹם
רָעָה וּמִלְטָהּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֶהוּ וַיַּחֲיֶהוּ וְאֲשֶׁר
בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֶהוּ בְּנַפְשׁ אֵיבָיו: ד יְהוָה יִסְעֲדֶנּוּ עַל־עַרְשׁ דָּוִי
כָּל־מִשְׁכָּבוֹ הַפִּכָה בְּחִלּוֹ: ה אֲנִי־אִמְרָתִי יְהוָה חֲנֻנִי רַפָּאָה
נִפְשִׁי כִי־חֲטָאֹתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת וְאֶבֶד
שְׁמוֹ: ז וְאִם־כָּא לְרֹאוֹת | שׁוֹא יִדְבֵּר לְבוֹ יִקְבֹּץ־אָנוּן לוֹ יֵצֵא
לְחוּץ יִדְבֵּר: ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל־שֹׁנְאֵי עָלַי | יִחַשְׁבוּ רָעָה
לִי: ט דְּבַר־בְּלִיעַל יֵצוֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף לְקוֹם:
י גַּם־אִישׁ שְׁלוֹמִי | אֲשֶׁר־בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמֵי הַגְדִּיל עָלַי
עֲקַב: יֵא וְאַתָּה יְהוָה חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֹמָה לָהֶם: יב בּוֹזֵאת

(*) אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

ידעתי כִּי־חפצת בי כי לא־יריע איבי עלי: יג ואני בתמי
תמכת בי ותציבני לפניך לעולם: יד ברוך יהוה | אלהי
ישראל מהעולם ועד־העולם אמן | ואמן:

מב א למנצח משכיל לבני־קרח: ב כאיל תערג על־אפיקי־
מים בן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי |
לא־הים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים: ד היתה־לי
דמנתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל־היום איה אלהיך:
ה אלה אזכרה | ואשפכה עלי | נפשי כי אעבר | בסף אדרם
עד־בית אלהים בקול־רנה ותודה המון חונג:
ו מה־תשתוחחי | נפשי ותהמי עלי הוחלי לא־הים כִּי־עוד
אודנו ישועות פניו: ז אלהי עלי נפשי תשתוחח על־בן אזכרך
מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער: ח תהום־אל־תהום קורא
לקול צנורך כל־משפריך ונליך עלי עברו: ט יומם | יצנה
יהוה | חסדו וכלילה שירה עמי תפלה לאל חי: י אומרה |
לאל סלעי למה שכתתני למה־קדר אלך בלחץ אויב:
יא ברצח | בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל־היום איה
אלהיך: יב מה־תשתוחחי | נפשי ומה־תהמי עלי הוחלי
לא־הים כִּי־עוד אודנו ישועת פני וא־להי:

נט א למנצח אל־תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו
את־הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי | אלהי ממתקוממי
תשנבני: ג הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני: ד כי
הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים לא־פשעי ולא־חטאתי
יהוה: ה בלי־עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה
יהוה־אלהים | צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקר כל־הגוים
אל־תחן כל־בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו כפלב

ויסובבו עיר: ח הנה | וביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם
 כִּי־מִי שָׁמַע: ט ואתה יהוה תשחק־למו תלעג לכל־גוים: י עזו
 אליך אשְׁמְרָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁנָבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדִי יִקְדָּמֵנִי
 אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בִשְׂרָרִי: יב אֶל־תִּהְרָגֶם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי הַנִּיעַמּוּ
 בַּחֲלִידָה וְהוֹרִידֻמוּ מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: יג חֲטֹאת־פִּימוּ דְּבַר־שְׁפָתִימוּ
 וְיִלְכְּדוּ בְּגֹאזֶם וּמֵאֵלָה וּמִבְּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כֻּלָּה בַחֲמָה כֻּלָּה
 וְאֵינָמוּ וַיִּדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים מִשַּׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה:
 טו וַיֵּשְׁבוּ לָעָרֵב יֵהֱמוּ בַכָּלֵב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִגְיֵעוּן
 לְאֹכֵל אֶס־לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלִּינוּ: יז וְאֲנִי | אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאֶרְנָן לְבַקֵּר
 חֲסִדְךָ כִּי־הֵייתָ מִשְׁנֵב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר־לִי: יח עֲזִי אֵלֶיךָ
 אֲזַמְרָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁנָבִי אֱלֹהֵי חֲסָדִי:

עז א למנצח על־ ורותון לאסף מזמור: ב קולי (* אֶל־
 אֱלֹהִים וְאֶעֱקֶה קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם
 צָרָתִי אֲדָנִי דָרְשֵׁתִי יְדִי | לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג מֵאֵנָה הִנָּחֵם
 נַפְשִׁי: ד אֲזַכֶּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה אֲשִׁיחָה | וְתִתְעַשֵּׂף רוּחִי
 סֵלָה: ה אֲחֻזֹּת שְׁמֵרוֹת עֵינֵי נַפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי
 יָמִים מִקֶּדֶם שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכֶּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה עִם־לִבִּי
 אֲשִׁיחָה וַיִּתְחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנֹחַ | אֲדָנִי וְלֹא־יִסִּיף
 לְרָצוֹת עוֹד: ט הָאָפֶס לְנִצַּח חֲסִדוֹ גָּמַר אָמַר לָדָר וְדָר:
 י הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אֶס־קִפֵּץ בָּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה: יא וְאָמַר חֲלוּתִי
 הִיא שְׁנוֹת יָמַי עָלִיוֹן: יב אֲזַכֹּר מַעֲלָלֶי־יָהּ כִּי־אֲזַכֶּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלֹאֵד: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל־פֶּעֱלֶךָ וּבְעִלְיוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים
 בִּמְקָדְךָ דִּרְכֶּךָ מִי־אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים: טו אֵתָּה הָאֵל

(*) באמרו אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

עשה פלא הודעת בעמים עז: טו גאלת בזרוע עמך בני-
יעקב ויוסף סלה: יז ראובן מים | אלהים ראובן מים יחילו אף
ירגזו תהמות: יח זרמו מים | עבות קול נתנו שחקים אף-
חצציד יתהלכו: יט קול רעמד | בגלגל האירו ברכים תבל
רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרךך ושבילך במים רבים
ועקבותיך לא נדעו: כא נחית כצאן עמך ביד-משה ואהרן:

צ א תפלה למשה איש-האלהים אדני מעון אתה היית לנו
בדר ודר: ב בטרם | הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל
ומעולם עד-עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד-דכא ותאמר
שובו בני-אדם: ד כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר
ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלה:
ו בבקר יציץ וחלה לערב ימולל ויבש: ז פירכלינו באפך
ובחמתך נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור
פניך: ט כי כל-ימינו פנו בעברתך פלינו שנינו כמו-הנה:
י ימי-שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת | שמונים שנה
ורבהם עמל ואון פירגז חיש ונעפה: יא מי-ידע עז אפך
וכיראתך עברתך: יב למנות ימינו בן הודע ונבא לבב חכמה:
יג שובה יהוה עד-מתי והנחם על-עבדיך: יד שבחנו בבקר
חסדך ונרגנה ונשמחה בכל-ימינו: טו שמחנו כימות עניתנו
שנות ראינו רעה: טז יראה אל-עבדיך פעלך ותדרך על-
בניהם: יז יהי | נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידנו בוננה
עלינו ומעשה ידנו בוננה:

קה א הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו:
ב שירו-לו זמרו-לו שיחו בכל-נפלאותיו: ג התהללו
בשם קדשו ישמח לב | מבקשי יהוה: ד דרשו יהוה ועזו

בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תִּמְיֵד: ה זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפְּתֵיו
וּמִשְׁפָּטֵי-פִיו: ו זָרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בַּחֲרִיו: ז הוּא
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר
צוּה לְאַלֶּף דּוֹר: ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
י וַיַּעֲמִידָהּ לַיעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא לֵאמֹר לְךָ
אֲתָן אֶת-אָרֶץ-כְּנָעַן כָּבֵל נַחֲלַתְכֶם: יב בְּהִיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר
כְּמַעֲט וְנָרִים בָּה: יג וַיַּתְּחִלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם
אַחֵר: יד לֹא-הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
טו אֶל-תִּנְעֹזוּ בְּמִשְׁיַחִי וְלִנְכִּיאי אֶל-תִּרְעֹזוּ: טז וַיִּקְרָא רָעַב
עַל-הָאָרֶץ כָּל-מַטְהֵ-לֶחֶם שָׁבָר: יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ לַעֲבֹד
נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עָנּוּ בַּכָּבֵל רָגְלוֹ בְּרוֹזַל בָּאָה נִפְשׁוּ: יט עַד-עַתָּה
בֹּא-דָבְרוּ אִמְרַת יְהוָה צִרְפָּתָהּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיַּתִּירָהּ מִשָּׁל
עַמִּים וַיִּפְתַּחֲהָ: כא שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל-קִנְיָנוֹ:
כב לֵאמֹר שָׁרְיוֹ בְּנִפְשׁוֹ וּזְקִנְיוֹ יַחֲבֹם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם
וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאָרֶץ-חָם: כד וַיַּפֵּר אֶת-עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצִמְהוּ מִצְרַיִם:
כה הִפְךָ לָבֶם לְשֹׂנְאֵם עַמּוֹ לְהַתְנַפֵּל בַּעֲבָדָיו: כו שָׁלַח מֹשֶׁה
עֲבָדוֹ אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר-בוֹ: כז שָׁמוּ-בָם דְּבָרֵי אֱתוֹתָיו וּמִפְּתֵים
בְּאָרֶץ חָם: כח שָׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ: כט הִפְךָ
אֶת-מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת-דִּנְתָּם: ל שָׁרִץ אֲרָצָם צִפְרֹדַעִים
בַּחֲדָרֵי מְלִכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עֶרֶב כְּנִים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן
גִּשְׁמִיָּהֶם בְּרָד אֵשׁ לְהַכּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גִּפְנִם וּתְאֵנֹתָם
וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֹא אֲרָבָה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְפָּר:
לה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פָּרִי אֲדָמָתָם: לו וַיֵּךְ
כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֹאשִׁית לְכָל-אוֹנָם: לו וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף
וַזָּהָב וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל: לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם כִּי-נִפְלָא
פָּחַדָם עֲלֵיהֶם: לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּ וְאֵשׁ לְהֹאִיר לְיִלְהָה:

מ שאל ויבא שְׁלוֹ וְלֶחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוֹבוּ
מִיָּם הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נָהָר: מב כִּי־זָכַר אֶת־דְּבַר קִדְּשׁוֹ אֶת־
אֲבֹרָתָם עָבְדוּ: מג וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בִּשְׁשׁוֹן בְּרָנָה אֶת־בְּחִירָיו:
מד וַיִּתֵּן לֶחֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: מה בַּעֲבוּר |
יִשְׁמְרוּ חֻקּוֹ וְתוֹרָתוֹ יִנָּצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז א על־נִהְרֹת | בְּכֹל שָׁם יִשְׁכְּנוּ גַם־בְּכִינוּ בְּזִכְרֵנוּ
אֶת־צִיּוֹן: ב על־עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ בְּנֹדֹתֵינוּ: ג כִּי
שָׁם שְׁאֵלוֹנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבַר־יִשִּׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמַחָה שִׁירוֹ לָנוּ
מְשִׁיר צִיּוֹן: ד אֵיךְ נָשִׁיר אֶת־שִׁיר־יְהוָה עַל אֲדָמַת נָכַר:
ה אִם־אֲשַׁכַּחַךְ יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי: ו תִּדְּבַק לְשׁוֹנִי | לַחֲפִי
אִם־לֹא אֲזַכְּרִי אִם־לֹא אֵעֲלֶה אֶת־יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ
שְׁמַחָתִי: ז זָכַר יְהוָה | לִבְנֵי אֲדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים
עָרוּ | עָרוּ עַד הִסּוֹד בָּהּ: ח בְּת־בְּכֹל הַשְׁדּוּדָה אֲשֶׁר־יִשְׁלַם־
לָךְ אֶת־גְּמוּלָךְ שְׁגִמְלָתָ לָנוּ: ט אֲשֶׁר־יִשְׁיָאֲחוּ וְנִפְץ אֶת־עַלְלִיךְ
אֶל־הַסֵּלַע:

קנ א הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ־אֵל בְּקִדְּשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עִזּוֹ:
ב הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ הַלְלוּהוּ בְּרַב גְּדֻלּוֹ: ג הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ
שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִבָּל וְכִנּוֹר: ד הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ
בְּמִנִּים וְעֵגֶב: ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שֹׁמֶעַ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תְרוּעָה: ו כֹּל הַנִּשְׁמָח תִּהְלֹל יְהִי הַלְלוּיָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שכבות עמו יגל יַעֲקֹב
ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיהוה מעוֹזָם בַּעַת צָרָה: וַיַּעֲזֹרֵם
יהוה וַיַּפְּלֵטֵם וַיַּפְּלֵטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ: